Annemiek Jansen (50) wil de drempel van 't Hospice lager maken

"Theo en de meiden zien nu ook dat het beter is dat ik hier ben"

Annemiek Jansen met haar 'zusdinnetje' Marleen Hendriks in haar kamer in 't Hospice

Annemiek Jansen (50 jaar) zal kerstmis, als ze dan nog leeft, doorbrengen in 't Hospice. Een treuriger perspectief kunnen veel mensen zich niet voorstellen. Maar Annemiek is helemaal niet somber, opstandig of depressief als ze het over de beperkte tijd heeft die haar nog rest. In 't Hospice voelt ze zich.... thuis. Geen patiënt, maar gewoon, een bewoonster. En dat gevoel wil ze graag delen met anderen, omdat ze merkt dat voor heel veel mensen de drempel van 't Hospice erg hoog is. Mensen snappen het vaak niet. "Waarom blijf je niet thuis wonen, met je dochters en je partner?", vragen ze. Omdat, antwoordt Annemiek dan, het hier voelt als een warm bad, het voelde of ik hier werd onthaald"....

Beste vriendin Marleen Hendriks –'zusdinnetje' noemen ze mekaar- belde De Wegwijs, omdat Annemiek, nu ze dat nog kan, graag de drempel van 't Hospice helpt verlagen. En daar zitten we dus, tegenover een helemaal niet terneergeslagen tamelijk jonge vrouw, moeder van twee dochters (19 en 17 jaar), al 22 jaar partner van een zorgzame vriend, die in mei van het vorig jaar te horen kreeg dat ze een hersentumor heeft, en die inmiddels weet dat ze is uitbehandeld omdat de kanker vertakt is ,en dat het resterend deel van haar leven eerder in dagen of weken geteld moet worden dan in maanden.

Dat ik op m'n 50ste aan de beurt ben, daar word ik niet opstandig van

Bij het doodgaan heeft ze zich neergelegd. "Al meteen" zegt Annemiek. "Dat ik aan de beurt ben op m'n 50ste, nee, daar word ik niet opstandig van. Liever 50 jaar zelf geleefd dan 80 jaar geleefd worden". Ze groeide op in Noord -daar kennen Annemiek en Marleen mekaar ook van- ze kreeg twee prachtige dochters uit een relatie van 22 jaar met Theo die haar mee naar de 'andere kant van het spoor' nam. Ze woonden in het huis naast het Mawi-pand en inmiddels alweer een hele tijd in de Acaciastraat. Vandaaruit ging ze naar de Kruidvat, waar ze werkte, eerst in Dukenburg, de laatste 15 jaar in de Marktpromenade.
Maar met zo'n basis, kun je toch veel beter thuis blijven wonen? hoort Annemiek nog wel eens... "Annemiek heeft twee heel bijzondere dochters", zo begint 'zusdin' Marleen haar antwoord. "En een zorgzame partner"... En dan neemt Annemiek het zelf weer over. "Maar ik werd wel steeds zieker, ik kan steeds minder, en het feit dat het zomaar afgelopen kan zijn met mij, was ook belastend voor die drie. Emotioneel. Er ontstond veel vaker stress in huis. Logisch. En toen we hier een keer gingen kijken, voelde het meteen zo goed. Ik had meteen het gevoel dat ik die drie heb kunnen ontzorgen. En Theo en de meiden zien nu ook dat het beter is dat ik hier ben"...

Ik heb hier geleerd een advocaatje te lepelen. Mooi toch?

Marleen: "Het is hier ook geen gevangenis, he, sommige mensen denken dat kennelijk. Als ze wil, en als het nog mogelijk is, kan Annemiek nog naar huis". Annemiek: "Ik heb ook het idee dat de jeugd, en ik ben erg van de jeugd, er veel beter mee omgaat dan volwassenen. Een neef en nicht waren hier, pubers, die zijn wel schuchter als ze binnenkomen, maar toen ze weggingen, zeiden ze: mogen we volgende week weer komen? Zo is de sfeer hier. Vorige week nog 's avonds in de kou naar de maan gekeken met een vrijwilligster van hier. Allebei een dekentje om ons heen... Was prachtig".
"Van mijn buurvrouw hier, die in de 90 is, heb ik geleerd om een advocaatje te lepelen. Vind het nog lekker ook. Mooi toch? Nou nemen we er samen elke avond een. Ik kan hier knutselen, er is hier een huiskamer, je kunt een boek lezen, een praatje maken. En de meiden of Theo kunnen hier altijd aan komen. Ja, vanwege corona maximaal drie nu, natuurlijk, maar ik heb ook al eens een sigaretje gerookt bij het gaas, stond mijn bezoek aan de andere kant van het gaas... Dan telt het niet, hi hi. Je wordt hier met alles geholpen, ook met de medicijnen, ik denk vaak bij mezelf: dit is toch niet te koop. Zo geweldig"
De stress in het gezin is goeddeels geweken. Annemiek praat open over haar ziekte en haar naderende dood met Theo en haar dochters. Ze wijst op haar mobieltje en zegt: "En van hier uit doe ik thuis stiekem ook nog mee".

Elke dag die ik heb, heb ik

Theo en de dochters zien nu ook in dat het thuis beter gaat, en dat Annemiek in 't Hospice op haar plaats is. "Ik durf het nu ook los te laten, me over te geven aan de situatie, en te denken: elke dag die ik heb, die heb ik. Ik ben ook niet bang voor de dood. Helemaal niet, ook niet geweest. Ik denk ook niet: ik had nog oma willen worden. Nooit. Zo lang het leven kwaliteit heeft, zit ik hier op mijn plaats. Dat ik nu nog van alles kan genieten is toch mooi? En ik vind: dat mogen andere mensen, ook jonge mensen, die gaan overlijden, en dat hoor ik steeds vaker, dat mogen die allemaal weten. Daarom vroeg ik Marleen of zij De Wegwijs wilde bellen"...

Tom Hormes Catering & Vleesspecialiteiten
Sinds 1904
www.tomhormescatering.nl

Krassen of schade aan uw auto ?
CPC Car Paint Center
Autolak en car repair producten
Car Paint Center - Industriepark 4 6603BG Wijchen
Tel. 024-6451919 Mail: info@carpaintcenter.nl Site: carpaintcenter.nl

Strijkservice Wijchen
Uw was- en strijkservice in de omgeving!
06 - 36 18 67 86 | www.strijkservicewijchen.nl

Snoeien
Kappen
Frezen
Advies
Uw boom...onze zorg!
BoomServiceRutten.nl
Tel: 06-121 144 72 | info@boomservicerutten.nl